

DOREEN VIRTUE, PH.D.

ANDĚLSKÉ RADY PRO ŠŤASTNÝ ŽIVOT

PRAKTICKÉ VYUŽITÍ ŠESTÉHO SMYSLU:
DUCHOVNÍ RADY PRO VÁS A VAŠE BLÍZKÉ

Doreen Virtue

*Andělské rady
pro šťastný život*

*Praktické využití šestého
smyslu: duchovní rady pro
vás a vaše blízké*

Nalad'te si inspirativní, duchovně orientované radio
na www.hayhouse.com

Andělské rady pro šťastný život

Doreen Virtue, Ph.D.

Z anglického originálu Divine Prescriptions

přeložila Klára Šumová

Odpovědná redaktorka Soňa Havlová

Produkce V Síti s.r.o.

Grafická úprava a sazba Art D, www.art-d.com

Výroba CPI Moravia Books s.r.o.

Vydalo nakladatelství Synergie Publishing SE,

www.synergiepublishing.com

Elektronické formáty připravil KOSMAS

www.kosmas.cz

Elektronické vydání první

Copyright © 2000 by Doreen Virtue, Ph.D.

Translation Copyright

© 2013 Synergie Publishing SE

English Language Publication

*Věnováno Bohu, svatému Duchu, Ježíšovi a andělům,
kteří jsou mými nejlepšími přáteli
a díky nimž zažívám štěstí,
lásku, pocit bezpečí a pokoje.
Děkuji vám, že nám dáváte poznat
svou bezpodmínečnou lásku!*

Obsah

<i>Poděkování</i>	11
<i>Poznámka autorky</i>	13
<i>Předmluva</i>	15
KAPITOLA PRVNÍ	
<i>Andělské rady pro vás a vaše problémy</i>	33
KAPITOLA DRUHÁ	
<i>Rady pro případy osobních problémů a krizí</i>	51
KAPITOLA TŘETÍ	
<i>Rady pro seznamování: hledání spřízněné duše</i>	89
KAPITOLA ČTVRTÁ	
<i>Rady pro milostné vztahy: sblížení se spřízněnou duší</i>	111
KAPITOLA PÁTÁ	
<i>Rady pro manželství a trvalé vztahy</i>	133
KAPITOLA ŠESTÁ	
<i>Rady pro děti, rodinu a blízké</i>	177
KAPITOLA SEDMÁ	
<i>Rady pro oblast práce, podnikání a financí</i>	199

KAPITOLA OSMÁ	
<i>Jak přijímat andělské rady</i>	225
KAPITOLA DEVÁTÁ	
<i>Jak zprostředkovat andělské rady</i>	237
<i>Doslov</i>	261
DODATEK 1	
<i>Kdo je kdo v říši andělů</i>	265
DODATEK 2	
<i>Pokrmý a nápoje pro prohloubení vnímavosti vůči andělským radám</i>	279
DODATEK 3	
<i>Dvě metody prohloubení vnímavosti vůči andělským radám</i>	283

PODĚKOVÁNÍ

V posledních letech bývají mé modlitby o pomoc, radu a podporu více než bohatě vyslyšeny. Jména všech lidí, kteří mi otevřeli dveře a pomohli mi otevřít srdce, by se sem ani nevešla, přesto bych chtěla na tomto místě vyjádřit svou vděčnost alespoň některým z nich, a to Frederique, Winstonovi, Michaelovi, Pearl Reynoldsově, Richardovi F. X. O'Connorovi, Jean Marii Stineové, Billovi Hartleymu, Mikeu Doughertymu, Arthurovi Moreymu, Lise Lenthallové, Abigail Parkové, Kathryn Millsově, Jill Whitesidesové, Williamu Clarkovi, Charlesi Schenkovi, Grantu Schenkovi, Nealeovi Donaldu Walschovi, Justinu Hiltonovi, Gregorymu Robertsovi, Deb Evansové, Bronwynn „Bronny“ Danielsově, Williamovi a Joan Hannanovým, Reidovi Tracymu, Ariel Wolfeové, Liz Dawnové, Nicku Bunickovi, Georgii Malkiové, Cathy Franklinové, Wayneu Dyerovi, Louise L. Hayové, Jamesi a Salle Redfieldovým, Greggu Bradenovi, Jimmymu Twymanovi, Marianne Williamsonové, Johnu Edwardovi, Ritě Curtisové, Johnu Austinovi, Danionovi Brinkleymu, Keilisovi Gyanu Greemanovi, Tiffany Lachové, Leemu Carrollovi, Jordan Weissové, Joeovi a Shanti Moriartyovým a všem ostatním.

POZNÁMKA AUTORKY

Tato příručka pro duchovní rozvoj nevychází ze žádného konkrétního náboženství. Je určena lidem všech vyznání, náboženství a myšlenkových systémů, stejně jako nevěřícím. Knížka *Andělské rady pro šťastný život* nepojednává o náboženství, i když některé pasáže mohou čtenářům svou terminologií připomínat náboženské texty. Tato kniha je o duchovních principech, které nám mohou pomoci v běžných každodenních situacích.

Všechny zde uvedené příběhy jsou pravdivé, v některých však byla změněna jména a osobní podrobnosti zúčastněných, aby zůstala zachována jejich anonymita. Příběhy, v nichž se objevuje skutečné jméno zúčastněného, jsou publikovány na základě jeho výslovného souhlasu.

V pasážích pojednávajících o našem Stvořiteli používám výraz Bůh a zájmena On, Jeho a Jemu, to však v žádném případě neznamená, že bych Boha považovala za muže. Našeho milovaného Stvořitele vnímám jako nepohlavní milující sílu, nikoli jako osobu, ať už mužského či ženského pohlaví. Označení v mužském rodě používám proto, že je to tak v západním světě zvykem a protože nechci všude vypisovat On/Ona. Pokud k označení našeho Stvořitele používáte jiný výraz než slovo Bůh a jste přesvědčeni, že je ženského nebo středního rodu, doufám, že si při čtení do textu dosadíte výrazy, odpovídající lépe vašemu přesvědčení.

Všechny andělské rady, ve většině případů pocházející z andělské říše, jsou v knize uváděny kurzívou.

Jak se mi začalo dostávat andělských rad

Na jaře roku 1999 jsem vystoupila v rozhlasovém pořadu, ve kterém jsme hovořili o tom, jak andělé touží pomáhat nám ve všech oblastech našich životů. „Ano, ve všem s výjimkou banalit,“ poznamenala moderátorka věcně.

„Kdepak, chtějí nám pomáhat úplně ve všem,“ oponovala jsem jí, „a to včetně takzvaných banalit. Andělé říkají, že rozsah problému není důležitý. Nezáleží na tom, o co žádáte, jestli jde o zázrak, rozhodující o životě či smrti, nebo o drobnou laskavost, zda prosíte o uzdravení ze závislosti nebo o šikovné místo na zaparkování. Andělům záleží jenom na tom, aby se vám dostalo podpory, kterou v danou chvíli potřebujete k tomu, abyste se zbavili problémů a mohli tak naplnit svoje životní poslání.“

Jednoduše řečeno, nebeské rady od Boha, které nám andělé zprostředkovávají, se neomezují jen na zjevení podstaty vesmíru a tajemství života po smrti. Andělská poselství bývají nejčastěji velmi prostá a právě v tom tkví jejich hloubka. Týkají se řady témat nekonečné stejně, jako je nekonečný sám vesmír, a poskytují rady pro řešení malých i velkých, osobních i vztahových, rodinných i pracovních problémů.

Tím se nesnažím nikoho přesvědčit o existenci andělů, ani se nepokouším nikoho obrátit na konkrétní filosofickou či náboženskou víru. Jsem prostě jen zkušená terapeutka s klasickým vzděláním, která má za sebou jedinečné osobní i odborné zkušenosti s anděly. I můj vlastní život se dramaticky zlepšil, když

jsem rady a recepty, které andělé „sepsali“ pro mé klienty, začala používat k řešení obtíží a problémů ve vlastní rodině, ať už šlo o zdraví, práci či jiné oblasti. Jsem přesvědčená, že tyto andělské rady mohou prospět každému, věřícímu i skeptikovi, kdo se snaží překonat bolest z nevěry, najít spřízněnou duši, zbavit se závislosti, najít si smysluplnou práci, získat dostatečný příjem, překonat problematické dětství či se správně rozhodnout v jakékoli jiné obtížné situaci.

Tato kniha pojednává o andělských radách pro případy každodenních problémů, o tom, jak využít moudrosti, obsažené ve stovkách rad a receptů, které andělé poskytli mým klientům, a jak se na tyto andělské rady naladit, abyste je napříště dokázali sami vnímat.

Jak jsem ztratila – a znovu našla – svůj šestý smysl

Možná se ptáte, jak se stalo, že pragmatická lékařka, doktorka psychologie s tradičním vzděláním a klinickou praxí, začala pracovat s anděly a andělskými radami. Snad tomu porozumíte lépe, když vám řeknu, že patřím k lidem, kteří když se doslechnou o nějaké novince, mají jediný zájem – zjistit, zda opravdu účinkuje. Obracím se na anděly pro pomoc prostě proto, že jejich rady, které poskytují mým klientům, jsou účinné a přinášejí praktické výsledky, překonávající všechny psychologické metody, které jsem kdy studovala a vyzkoušela.

Musím přiznat, že jsem nikdy nečekala, že se stanu propagátorkou andělské říše. Když mi před lety některý z pacientů řekl, že má vidění nebo slyší hlasy, diagnostikovala jsem ho okamžitě jako potenciálního schizofrenika. Je tedy ironií, že dnes sama učím lidi komunikovat s andělskou říší a „slyšet“ hlasy andělů.

Jako malá jsem, stejně jako řada dalších dětí, mívala neviditelné přátele. Film Šestý smysl z roku 1999 mi v jistých

ohledech připomíná moje vlastní dětství. Stejně jako filmový malý Cole jsem všude vídala zemřelé osoby a říkala si, proč je moje maminka a kamarádi také nevidí. Na rozdíl od filmu nebyli lidé, které jsem takto vídala, zakrvácení ani znetvoření, jen jsem je neznala. Nebyla to moje teta Betty ani strýček Ned. Každé setkání s těmito cizinci, kteří na mě beze slova zírali, mě vyděsilo. Škoda, že jsem tehdy nevěděla, že za mnou přicházejí, protože potřebují pomoc. Věděli, že je vidím, a chtěli, aby je někdo zbavil jejich trápení. Aby jim ulevil, byť by to mělo být jen pouhé dítě.

V noci jsem pak vídala záblesky světla, které mi přinášely úlevu a pocit bezpečí. Dnes už vím, že to byly stopy andělů, světlo, které za nimi zůstává, když protnou naše zorné pole. Tato vidění byla naopak šťastná a pokojná, doprovázená obrovským, nadpřirozeným tichem, jako bych se v tu chvíli propadla do ohromné černé díry, do níž nepronikají žádné pozemské zvuky. Během chvil záblesků a nehluchosti jsem měla pocit, že mě obklopuje nekonečná láska a pokoj.

Moje vidiny mi však přinášely i určitý pocit osamění. Brzy jsem pochopila, že pokud si nechci vysloužit další jedovaté poznámky a oči obrácené v sloup, nesmím o nich spolužákům ve škole vyprávět. Abych umlčela rychle se šířící pověsti o tom, že jsem nějaká divná, přestala jsem o svých viděních mluvit. Dokonce jsem se je pokoušela potlačit, abych byla „normální“. Tak jsem postupem času přišla o většinu své vnímavosti vůči duchovnímu světu.

Nehodlám z potlačení své dětské jasnovidnosti nikoho vinit, byla to moje volba. Z dlouhodobého hlediska pro mě nakonec bylo požehnáním, že jsem roky svého mládí a dospívání prožila bez jasnovidnosti. Díky svým zkušenostem jsem pak totiž byla schopná ostatním ukázat, jak se dá k jasnovidnosti vrátit, protože jsem sama zažila, jaké to je, vidět a nevidět.

Vždycky jsem nějakým způsobem vnímala i duchovní rozměr života, jen jsem se nezabývala anděly či životem po smrti.

Vyrůstala jsem v milující křesťansky založené rodině, o andělech a posmrtném životě jsme si ale doma ani v kostele příliš nepovídali. Zabývali jsme se spíš Ježíšovými léčitelskými schopnostmi a jeho učením. A tak jsem po čase jakékoli úvahy o andělech vypudila z mysli.

Můj pohled na svět pak výrazným způsobem ovlivnila psychologie, kterou jsem studovala na jihokaliifornské Chapmanově univerzitě a po magisterském studiu praktikovala jako ústavní psycholog v zařízení pro léčbu závislostí. Postupem času jsem v tomto oboru získala tři akademické tituly a zúčastnila se psychologických seminářů vedených Carlem Rogersem, Irvinem Yalomem, Williamem Glaserem, Rollem Mayem a dalšími významnými představiteli oboru. Psychologický výzkum se stal mou vášní, a tak jsem své volno často trávila v univerzitních knihovnách studiem odborných článků o lidském chování.

První místo, kam jsem nastoupila, byl post přijímacího psychologa v léčebně pro duševně nemocné. Vedla jsem pohovory s pacienty, kteří zvažovali hospitalizaci. Mým úkolem bylo hodnotit a diagnostikovat jejich duševní zdraví. Vypěstovala jsem si cit pro odhalování abnormalit v lidském chování a ve způsobu uvažování.

Přišla jsem do kontaktu se stovkami lidí, kteří mi vyprávěli o věcech, jež viděli nebo slyšeli, a které jsem já diagnostikovala jako halucinace. Řada těchto vidin a hlasů nejspíš skutečně byla přeludy, vyvolanými opojnými látkami. Zároveň jsem si ale jistá, že jsem tutéž diagnózu přisoudila i lidem, kteří skutečně vidali anděly nebo opravdu slyšali božské hlasy. Byla jsem přesvědčená, že reálný svět sestává jen z toho, co zakoušíme prostřednictvím smyslů. Skutečné pro mě bylo jenom to, co jsem viděla na vlastní oči, slyšela na vlastní uši a čeho jsem se mohla dotknout. Pacient, který zakoušel věci jiným způsobem nebo jiným smyslem, byl v mých očích opilý, zdrogovaný, nebo měl halucinace. Tečka.

Přesto mě v průběhu života opakovaně potkávaly hluboce mystické prožitky, pro něž mi věda ani učebnice psychologie nedokázaly poskytnout žádné vysvětlení. Místo abych se na tyto zkušenosti zaměřila, silou vůle jsem se přesvědčovala, že na ně musím co nejrychleji zapomenout.

Jeden z těchto mystických prožitků, které jsem se snažila ignorovat, se odehrál, když mi bylo sedmnáct let. Moje babička Pearl a dědeček Ben tehdy vyrazili z kalifornského Bishopu směrem na jih, aby s námi strávili pár dní v našem tehdejší domě v Escondidu. Vzpomínám si, jak jsem netrpělivě čekala, až konečně přijedou, špicovala jsem uši, abych jejich kombíka zaslechla hned, jak zatočí na příjezdovou cestu. Byla to báječná návštěva. Když jsem pak sledovala, jak odjíždějí a vyrážejí zpátky domů, měla jsem pocit, že jsme si ještě nikdy nebyli takhle blízcí.

Několik hodin po jejich odjezdu zazvonil telefon. Všimla jsem si, jak táta křečovitě svírá sluchátko, tuhnou mu ramena a jak se začíná celý třást. „Máma s Benem měli nehodu,“ prohlásil sevřeným hlasem. „Nějaký opilý řidič vjel do protisměru a čelně se s nimi srazil. Máma je v nemocnici a... Ben je mrtvý.“

Naší reakcí byly slzy a výkřiky typu „To ne, to ne!“ Utekla jsem do svého pokoje a sevřela do náruče kytaru, jako bych u ní hledala útěchu. Pak jsem zahrála pár akordů a ta hudba vnesla do mého srdce pokoj a klid. Slyšela jsem, jak moji rodiče a bratr pláčou v obývacím pokoji, a cítila jsem se provinile, že cítím takový klid a nesdílím jejich zármutek. Ano, měla jsem dědečka ráda úplně stejně jako všichni ostatní. Ano, jeho přítomnost budu velmi postrádat. V hloubi duše mě ale jeho smrt nenaplňovala smutkem. Byla jsem smutná jenom z toho, že žádný smutek necítím.

A právě v tu chvíli upoutalo mou pozornost žhnoucí světlo v nohách postele. Zahleděla jsem se do něj a najednou jsem v něm naprosto jasně a zřetelně uviděla svého dědečka Bena. Vypadal úplně stejně, jako když jsem ho viděla naposledy.

Na sobě měl kostkovanou košili a pohodlné kalhoty, jen byl o něco menší a nepatrně průsvitný. Barvy jeho oblečení tlučilo namodrale bílé světlo, které z něj vyzařovalo. Telepaticky mi řekl: „Tvoje pocity jsou naprosto správné, Doreen. Je mi dobře a všechno je v pořádku.“ Poté se jeho obraz rozplynul a dědeček byl pryč, mně však zbyla jistota, že ten klid, který jsem pociťovala, byl na místě.

Když jsem po čase svoje setkání s dědečkem vylíčila rodičům, prozradili mi, že Bena krátce po jeho smrti viděl i jeho bratr, který žil v úplně jiném městě než my. Že by nás Ben všechny jednoho po druhém navštívil? Třeba si moji rodiče a bratr jeho přítomnosti pro svůj hluboký žal nevšimli, nebo mu jejich intenzivní pocity nedovolily přijít. Těžko říct, jsem však přesvědčená, že ačkoli je smutek naprosto normální emoce, která může v mnoha případech pomoci, zároveň nám může bránit v poznání života po smrti.

I v dospělosti jsem si uvědomovala přítomnost andělů a řady svých zesnulých příbuzných. Vnímala jsem je letmo, asi jako když se soustředíte na nějakou práci, kterou musíte rychle dokončit, a přitom kolem vás proletí bzučící moucha. Přes to všechno jsem se snažila na svět duchů raději nemyslet. Byla jsem koneckonců úspěšnou psychoterapeutkou se specializací na poruchy příjmu potravy. Moje druhá kniha s názvem *Syndrom jo-jo efektu* se stala bestsellerem a já byla plně vytížená turné k její propagaci a prací na psychiatrickém oddělení místní nemocnice. Neměla jsem náladu snášet jízlivé poznámky svých kolegů, které by nepochybně přišly, kdybych se ke svým mystickým zážitkům veřejně přiznala.

Kromě toho se mi vzkazy, které mi andělé v jednom kuse přinášeli, ani trochu nelíbily. Neustále na mě naléhali, že bych měla ve svém životě provést několik zásadních změn: přestat si dávat na noc sklenici vína, začít meditovat a zabývat se duchovním světem, opustit svůj klasický psychoterapeutický přístup a začít psát o terapii vycházející z duchovních sfér. Opakovaně

mi připomínali, že už jako dítěti mi andělský hlas sdělil, že smyslem mého života bude, seznamovat lidi s duchovním světem. V tu chvíli jsem se ale nechtěla vzdát úspěchu, jehož jsem v životě dosáhla. Nechtěla jsem se nechat nikým ovládat, a tak jsem dělala, že své anděly neslyším.

Dnes si uvědomuji, že jsem je tím naopak přiměla, aby mě nenechávali na pokoji a přivedli mě zpět k mému životnímu poslání. Jejich pobídky byly čím dál častější a hlasitější, až mě jednoho dne dovedly na seminář vedený psychoterapeutem a spisovatelem Waynem Dyerem. Hovořil na něm o podobném zápasu, jaký jsem prožívala i já, který ho nakonec donutil vzdát se tradiční psychoterapeutické praxe a přestat pít.

Toho dne jsem přestala pít alkohol a začala meditovat. Díky střízlivosti a soustředění se mé jasnovidné schopnosti rychle vrátily na úroveň, již jsem si pamatovala z dětství. Zjistila jsem, že vím spoustu faktů a informací o naprosto cizích lidech ještě dřív, než se mi představí. Když jsem se ráno vzbudila, už jsem dopředu věděla, koho ten den potkám a co mi řekne. Andělé mě naučili novému způsobu stravování (jak, se dočtete v Dodatku 2), který mou intuici ještě více prohloubil. A tak jsem se tedy odevzdala svým andělům a celý první rok jsem od toho okamžiku prožívala jako jedno velké dějá vu. Zároveň se mě zmocnil klid, jaký jsem už dlouho nepoznala.

Stále jsem však neměla odvahu vyjít ze své duchovní ulity a začít o svých nových psychických zkušenostech hovořit s klienty, přáteli, čtenáři a blízkými. Mystické zážitky se pro mě staly přísně střeženým tajemstvím, které jsem dál ukrývala ve svém srdci ze strachu, že by se mi kvůli němu lidé z mého okolí mohli začít posmívat, kritizovat mě nebo se ke mně chovat odtažitě. Andělé na mě dál naléhali, abych o své duchovní víře promluvila veřejně, mně se do toho ale nechtělo.

Strachu z toho, co by si o mně lidé pomysleli, jsem se zbavila v roce 1995. Tehdy mi jeden z andělů zachránil život tím, že mě hlasitě varoval před blížícím se přepadením. Když se mě pak

o pouhou půlhodinu později pokusili v autě přepadnout dva ozbrojení muži, poradil mi, jak se mám zachránit. (Tento incident podrobněji popisují v knize *Andělské vedení*.)

Po zmíněném útoku jsem se zmítala mezi strachem a údivem. Ve své klinické praxi jsem slyšení hlasů považovala za jeden z příznaků duševní choroby, jenomže teď mi jeden takový hlas prozradil mou budoucnost a zachránil mi život! Mohla jsem sama sebe přesvědčovat, že si hlasy vymyslelo moje podvědomí, těžko jsem ale mohla znát svou budoucnost. Jako člověka se zájmem o psychologický výzkum mě na celé té věci nejvíce fascinovalo právě ono předpovězení budoucnosti. Co mohlo způsobit, že jsem slyšela hlas, který věděl, že se mi někdo pokusí ukrást auto?

V tu chvíli mou mysl zaplavily vzpomínky na zkušenosti se šestým smyslem, které jsem zažívala jako malá holčička. Jako dítě jsem byla přesvědčená, že nade mnou andělé drží ochrannou ruku, a tehdy po onom pokusu o přepadení jsem ten pocit měla zas. Místo abych si připadala jako rybka v akváriu, pociťovala jsem zvláštní úlevu. Vědkyně ve mně mě však ponoukala, abych svůj prožitek důkladně prošetřila a abych se pokusila přijít té nevysvětlitelné záležitosti na kloub.

V následujících měsících jsem začala vyhledávat osoby, o nichž jsem se v novinách a časopisech dočetla, že slyšely hlasy, které jim zachránily život. Jako psycholožka jsem si byla jistá, že tito lidé neměli halucinace. Jejich vyprávění měla неотřesitelný základ a hladký průběh, jaké se během halucinací nevyskytují. Schizofrenní pacienti při halucinacích zažívají pocit pronásledování nebo velkoleposti. Jsou například přesvědčeni, že je pronásledují agenti FBI, slyší hlasy, které jim říkají, aby si fyzicky ubližovali, nebo se domnívají, že za nimi přiletěli návštěvníci z vesmíru a vybrali si je za své nové vůdce.

Hlasy, které zachránily život lidem, s nimiž jsem hovořila, jim však přinášely především úlevu a vedly je k tomu, aby svůj život naplnili ohledy na druhé, láskou a soucitem. A protože

jsem se díky svému vzdělání naučila vnímat tón hlasu a řeč těla a poznat z nich, kdy člověk lže, věděla jsem, že mi říkají pravdu.

Během rozhovorů se zachráněnými jsem si začala všimnout určitých shod, které mě ještě více utvrdily v tom, že mluví pravdu:

- Nezáleželo jim na tom, zda jim někdo uvěří, nebo ne.
- Neměli v úmyslu nikoho přesvědčovat, aby viděl věci stejným způsobem.
- Nechtělo se jim své zážitky veřejně probírat. Hlas, který jim udělil radu, jež jim zachránila život, zaslechla většina z nich při řízení auta.

Čím víc lidí s těmito zkušenostmi jsem poznávala, tím méně pochybností o božských intervencích jsem měla. Pochopila jsem, jak je možné, že při jednom výzkumu 75 až 85 procent dotázaných Američanů prohlásilo, že věří v anděly. Souběžně s těmito rozhovory jsem se snažila využít zbytků svého šestého smyslu, kterým jsem v dětství tak oplývala, a pokoušela se jeho prostřednictvím spojit se se zdrojem hlasu, který mě varoval před nadcházejícím útokem a pomáhal mi v jeho průběhu.

Po zkušenosti s přepadením auta mě začalo zajímat, zda bych ten hlas mohla přivolat i za jiných okolností, nebo jestli se ozve jen v krizové situaci. Nevěděla jsem, jak mám to, s čím jsem se chtěla znovu setkat, kontaktovat. A tak jsem ho nahlas oslovila, obrátila jsem se k němu i v duchu a zároveň jsem se ho zeptala i písemně zápiskem do svého deníku. Za několik hodin jsem ucítila a v duchu zaslechla jeho odpověď. Bytost, jež mi sdělila, že je jedním z mých strážných andělů, se mnou začala hovořit o mém přetrvávajícím strachu v důsledku mírné posttraumatické stresové poruchy, způsobené přepadením. Když bytost domluvila, byl můj strach pryč!

V tu chvíli jsem také zaslechla a pocítila přítomnost dalších andělů, kteří mého hlavního strážného anděla doprovázeli. Když jsem se pak na tento fenomén dál soustředila a snažila se

ho co nejvíce pochopit, začala jsem anděly, kteří se vyskytují kolem každého z nás, dokonce i vidět. Zpočátku jsem pozorovala jen matně zářící nebo jiskřící světla. Později jsem ale začala vnímat i všechny detaily postav a podob andělů, jako když si naše oči po zhasnutí přivykají tmě.

Od té doby jsem se setkala s tisíci lidí, kteří vidí anděly, a porovnávala jsem si s nimi své poznámky. Naše vidění jsou si pozoruhodně podobná do neuvěřitelných detailů včetně podoby, výšky, jasu, zbarvení či způsobu oblékání a vyjadřování.

Andělská terapie

Zpočátku mi andělé přinášeli rady, které se týkaly pouze mého života. Díky nim jsem zvládla nejhorší část nadcházejícího obtížného období tak dobře, že jsem si jako terapeutka začala říkat, že by bylo báječné, kdyby i všichni moji klienti dokázali probudit svůj šestý smysl a získali tak vlastní přístup k andělským radám.

Jednoho dne jsem vedla sezení se složitou klientkou. Nevěděla jsem, co jí mám říct, napadlo mě ale, že by mi v tom mohli poradit andělé. A to už se mě samotní andělé zeptali, zda si přeji, aby jí poskytli své rady. Jako terapeutka jsem k tomu měla svoje výhrady, nemohla jsem se ale hnout z místa a nevěděla jsem, jak jinak té ženě pomoci. A tak jsem si řekla, že ani já, ani ona nemůžeme nic ztratit tím, když to zkusíme.

Nebylo by profesionálně etické tvrdit jí, že obsah andělských rad byl můj nápad. Cítila jsem, že k ní musím být upřímná a musím jí vysvětlit, odkud mé rady pocházejí, i za cenu, že si bude myslet, že jsem blázen a naši společnou práci ukončí. Naštěstí věřila na anděly a můj návrh vzbudil její zvědavost. Souhlasila, že s otevřenou myslí ochotně vyslechne vše, co jí řeknu.

Rady, které si toho dne vyslechla, jí změnily život a pomohly jí v léčbě tak, jak bych to já sama nikdy nedokázala. Od té

chvíle jsem při práci s klienty začala naslouchat radám andělů. Své pacienty jsem vždy předem upozornila na zdroj rad, které jim předávám. Brzy se o mně začalo mluvit jako o terapeutce, která poskytuje „čtení andělských rad“ či „andělskou terapii“. Začali se na mě obracet klienti v takových životních situacích, kdy už všechno ostatní selhalo a kdy byli konečně ochotni dát Bohu a andělům šanci.

Andělé dávali mým klientům jasné a účinné rady (které jsem začala nazývat andělskými radami) a pomohli jim obnovit a upravit jejich vztahy, finance, zdraví a emoce. Neprováděla jsem žádný formální vědecký výzkum andělské terapie, stačí mi, že je to pro práci s klienty pozoruhodně účinný nástroj. Terapeuti, kterým jsem předala své zkušenosti v této oblasti, potvrzují, že se jejich klienti těší lepšímu zdraví i většímu klidu mysli.

Už jen samotný počet případů andělské terapie, které jsem vedla (a který jde do tisíců), mě v srdci i mysli zbavil všech pochybností. Byla jsem svědkem toho, jak se skeptici i věřící, náboženské individuality i agnostici uzdravují a jsou šťastnější díky tomu, že se řídili radami, které jim zprostředkovali jejich andělé. Nejspíš právě kvůli tomu chodí na mé výukové semináře tolik psychoterapeutů, lékařů, sester a dalších zdravotníků.

Při typickém sezení andělské terapie cíleně přecházím do částečného transu, v němž se dokážu hluboce a rychle spojit s anděly a jejich andělskými radami. V tomto změněném stavu vědomí si uvědomuji většinu slov, která mnou v tu chvíli procházejí, po sezení si však vzpomínám jen asi na polovinu toho, co jsem říkala. Proto si sezení často nahrávám pro případ, že bychom se já sama nebo moji klienti chtěli k něčemu vrátit. V některých případech mě andělé výslovně žádají, abych sezení nahrávala, aby si je klient mohl později znovu přehrát. To je pro mě obvykle předzvěst toho, že bude citově velmi vypjaté. „Tvoje klientka nepochopí, co jí chceme říct, dokud to neuslyší opakovaně,“ vysvětlují mi.

Na počátku každého sezení andělské terapie svým klientům popíšu jejich anděly. Zjistila jsem, že existují čtyři základní druhy andělů (více se o nich dočtete v Dodatku 1 na konci knihy):

- *Andělé.* Okřídlení poslové Boží, kteří nežili jako lidé na Zemi.
- *Archandělé.* Správci andělské říše, bývají větší a mocnější než andělé.
- *Drazí zesnulí.* Příbuzní a přátelé, kteří zemřeli, stále se však drží v blízkosti lidí, aby jim mohli pomáhat, podobně jako strážní andělé.
- *Nanebevzatí mistři.* Osvícení učitelé a léčitelé jako Ježíš Kristus, Mojžíš, Mohammed, Buddha, Krišna, Panna Maria, svatý Germain a Kuan-jin, kteří lidem pomáhají z nebes.

Poté svým klientům vysvětlím důvod přítomnosti každého z jejich duchovních průvodců. Například drahý zesnulý může na sezení přijít proto, aby klienta pozdravil, řekl mu: „Ahoj, mám tě rád“, nebo „Jsem s tebou a chci ti pomoci ve věci tvého manželství.“ Andělé za námi přicházejí z osobnějších důvodů, třeba aby nám dodali odvalu, naučili nás trpělivosti, dbali o naši bezpečnost při jízdě automobilem, nebo nám ukázali, jak ostatní milovat a nesoudit je.

Dále své klienty vyzvu, aby popsali problém, který je přiměl vyhledat andělskou terapii. Jejich obtíže jdou obvykle shrnout do jednoduché otázky, například „Jak mám přimět svého přítele, aby si mě vzal?“ či „Jsem závislá na nákupech z katalogů. Už jsem za ně z kreditních karet utratila několik tisíc dolarů. Co mám dělat, abych s tím dokázala přestat?“, nebo „Pořád se hádám s mámou. Co mám podle andělů udělat, aby se do mě přestala navážet?“

Poté požádám jejich anděly o radu a ti jim ji pak skrze mě poskytnou. Občas mi andělé ukážou „film“, v němž jasně vidím,

jak můj klient pronáší řeč, píše knihu, uzdravuje se nebo zkrátka dělá to, kvůli čemu se přišel poradit. V jiných případech mi andělé nahlas sdělí, v čem spočívá smysl klientova života.

Andělé své rady udílejí prostřednictvím jednoho ze čtyř božských komunikačních kanálů. Jsou jimi jasnovidění (kdy se mi zjevují obrazy z minulosti, přítomnosti a pravděpodobné budoucnosti klienta), jasnoslyšení (kdy ke mně andělé přímo hovoří), jasnocítění (kdy ke mně přicházejí silné pocity, vyjadřující názory andělů) a jasnovědění (kdy ke mně z nebes přicházejí myšlenky). Všichni mají tyto nebeské „kanály“ na dosah a každý může svoje jasnovidění, jasnoslyšení, jasnocítění a jasnovědění kdykoli začít používat. Krátký přehled všech čtyř komunikačních kanálů přináší Kapitola 1. (Pokud se chcete naučit přijímat andělské rady těmito čtyřmi kanály, mohla by vás zajímat kniha *Andělské vedení*, v níž jsem podrobně popsala, jak na to.)

Během sezení slyším hlasy andělů zásadně jen v pravém uchu. Ze mně neznámého důvodu ke mně levým uchem nikdy žádný nebeský vzkaz nedolehl. Moji klienti i další lidé, s nimiž jsem hovořila, mi potvrdili, že i oni slýchají rady převážně či výhradně jedním uchem. Pouze malá skupina lidí vnímá andělské rady stejně dobře oběma ušima.

Abych měla jistotu, že jde opravdu o andělskou radu a ne jen o mou představivost, pokládám andělům tutéž otázku několikrát po sobě a různými způsoby. Jednou z typických vlastností skutečné andělské rady je, že je poskytována opakovaně. Zjistila jsem, že i když se andělů zeptám několikrát, dostanu pokaždé tu samou odpověď. Tak poznám, že ke mně opravdu promlouvají andělé, protože naše představivost má tendenci poskytovat nám pokaždé jinou odpověď.

Pokud mají klienti doplňující otázky (a to obvykle mají), odpovídáme jim na ně já nebo andělé tak dlouho, dokud radě bezzbytku neporozumí.

Lidé se někdy zděsí nebo rozčílí, když jim andělé poskytnou radu, jež po nich vyžaduje změnu rysu jejich osobnosti, který

jim ubližuje (například přílišná agresivita), nebo potlačení škodlivého návyku (například nutkavých nevěr nebo kouření). Musím přiznat, že když mě andělé pověří předáním takové rady, občas se reakcí svých klientů obávám. „Jak mám takovou věc tomu člověku říct?“ ptám se sama sebe. V takové situaci mě andělé vedou, abych jejich radu předala láskyplným, nekonfrontačním způsobem. Díky tomu obdrží moji klienti návod na uzdravení právě takovým způsobem, jakým potřebují, a pociťují bezpodmínečnou lásku, která tyto komunikace provází. Moji klienti vědí, že je jejich andělé nekritizují, nesoudí ani netrestají. Andělé prostě jen odpovídají na modlitby o pomoc. Jejich odpovědi ukazují cestu k uzdravení, a tak většina lidí v hloubi duše pociťuje moudrost vedení a rad svých andělů.

Pokud se problém mého klienta týká i další osoby, žádám anděly, aby mě s touto osobou spojili. Nejprve své anděly požádám, aby mě na danou osobu „napojili“. Pak se zhluboka nadechnu a v duchu třikrát zopakuji křestní jméno dotyčné osoby, abych měla jistotu, že se soustředím na správného člověka. Nic víc není třeba. Andělé mi okamžitě ukážou jeho obraz, ať už je živý nebo mrtvý. Jméno každého člověka v sobě nese vibrační otisk, v němž jsou zaznamenány všechny informace o jeho minulosti, přítomnosti i budoucnosti. Dalo by se přirovnat k názvu počítačového souboru, skrze nějž může člověk vstoupit do určitého programu.

Když mě klienti žádají o nahlédnutí do budoucnosti, provedou mě andělé procesem podobným sledování videozáznamu se zapnutým rychlým převíjením vpřed. Ukážou mi záznamy několika různých alternativních budoucností, které mohou klienta čekat. Každý člověk má možnost volby a tyto alternativní budoucnosti představují cesty, jimiž se jeho život bude ubírat v závislosti na jeho rozhodnutích. Andělé za lidské bytosti nerozhodují, snaží se však upozornit na alternativní řešení, když mají dojem, že se někdo namísto laskavosti nechává vést svým egem.

Pokud klientovi způsobují problémy potlačované negativní emoce, například hněv nebo vina, andělé mu pomohou tyto

bloky uvolnit. Andělé působí jako kominíci, vymetají a uvolňují emocionální a spirituální saze, pocházející z negativních emocí a pocitů, jež si klient vytvořil nebo nasbíral.

Jako psycholožka, která se zabývala partnerským a manželským poradenstvím, často andělské rady spojuji se svými zkušenostmi z klinické praxe. Andělé mi sami naznačí, kdy se to hodí, a já pak svým klientům dám jasně najevo, kdy mluvím já a kdy andělé.

Klienti mi po andělské terapii často říkají, že se díky obdrženým andělským radám a díky tomu, že andělé uvolnili jejich negativní emoce, cítí lehčí, svobodnější a šťastnější. Obvykle mi pak písemně, telefonicky nebo při dalším sezení osobně oznámí, že se andělskými radami řídili a že v jejich životě došlo k významným pozitivním změnám.

Andělské rady, poslové a vy

Chcete-li začít využívat rady svých andělů, nemusíte se objednávat k jasnovidci, který se s nimi umí spojit, ani nemusíte hledat nikoho se zvláštním nadáním a schopnostmi v této oblasti. Andělské rady jsou určeny vám a Bůh je vytvořil tak, abyste k nim měli snadný přístup. Desítky tisíc mých klientů a účastníků mých seminářů se už naučili naladit na Boží zpravodajskou službu a vy to se to můžete naučit také. Naučili se uvědomovat si přítomnost svých andělů a vnímat, když se jim snaží něco sdělit.

Jde o normální, běžné lidi. Nemají žádné zvláštní nadání, které by vám chybělo. Jsem přesvědčená, že všichni máme šestý smysl. A stejně tak jsem přesvědčená, že tento šestý smysl, jehož prostřednictvím se lidé mohou přímo spojit s nebeskými bytostmi, není ničím jiným než projevem neustálé Boží přítomnosti v nás. Můžeme ho použít naprosto kdykoli (a také se to kdykoli naučit) prostě proto, že to, co se jím snažíme kontaktovat, je už dávno v nás. Jsme v podstatě komunikačním kanálem mezi

sebou a Bohem, jsme svým vlastním šestým smyslem. Pokud se naučíte naladit na své nejniternější pocity, myšlenky, obrazy a zvuky, zjistíte, že máte rady svých andělů nadosah.

Kapitola první pojednává o konceptu andělských rad. Dozvíte se v ní:

- co jsou andělské rady a jak vám mohou pomoci;
- že odpovědi na modlitbu mohou mít trojí podobu: podobu útěchy, zázračné intervence nebo nebeského receptu;
- proč lidé někdy andělské rady blokují, nebo podle nich nejednají;
- jak překonat strach z kontaktu s anděly;
- jak rozeznat čtyři komunikační kanály šestého smyslu.

Kapitoly druhá až sedmá se zabývají praktickými doporučeními a radami od Boha a andělů, určenými k řešení desítek nejobecnějších a nejnaléhavějších lidských problémů. Vycházejí z rad, které andělé udělili mým klientům, přátelům, blízkým a účastníkům mých seminářů. Sama jsem se řadou těchto rad řídila a poznala jejich příznivé účinky na svůj život. Proto se domnívám, že by stejným způsobem mohly prospět i vám. Týkají se mimo jiné těchto oblastí:

- osobních problémů, jako jsou závislosti, deprese a smutek;
- problémů v milostném životě: jak nalézt spřízněnou duši, žárlivosti, strachu ze závazků a dalších;
- manželských problémů, jako jsou nevěra, nesoulad v milostném životě a ztráta intimity;
- rodinných problémů včetně výchovy dětí, přehnaně kritického přístupu rodičů a dalších konfliktů;

- finančních a pracovních problémů, například stresu z práce, rozjezdu nového podnikání, problémů s hoto-
vostními toky a dalších.

Kapitola osmá obsahuje podrobné informace o všech aspektech žádostí o andělské rady na vaše osobní problémy a o jejich přijímání včetně toho:

- jak se očistit od rozbouřených emocí, aby komunikaci s anděly nic nerušilo;
- jak si osvojit jednoduchou dvoukrokovou metodu přijímání andělských rad na vaše problémy;
- jak poznat, zda přijaté rady skutečně pocházejí z nebes.

Kapitola devátá poskytuje podrobné vedení těm, kdo by chtěli v této oblasti dosáhnout větší hloubky, zvládnout andělské čtení a pomáhat zprostředkovávat andělské rady druhým. Dozvíte se v ní:

- jak zprostředkovávat andělské rady jiným;
- jak zprostředkovávat nepříjemné rady;
- co dělat, když se na vás lidé kvůli andělským radám stanou závislími.

Tato kniha vás uvede do přímého kontaktu s nebeskými rádci. Nezbyvá mi, než doufat, že se pak budete řídit radami, kterých se vám dostane. Jako terapeutka jsem vyzorovala, že ti, kdo se pravidelně radí s Bohem, nanebevzatými mistry nebo anděly, se lépe přizpůsobují okolnostem než ti, kteří tyto praktiky nepoužívají. Bývají méně negativně naladěni a méně rezervovaní než ti, kdo se cítí být Bohu a andělům vzdáleni. Méně často si stěžují, že uvízli na mrtvém bodě, že se snaží, a přesto se nemohou hnout z místa. Bývají také šťastnější a optimističtější než ostatní.

Andělské rady pro vás a vaše problémy

Nejspíš už jste někdy četli o případech nebeské útěchy a zázračné intervence, možná jste je dokonce sami zažili. Jde o příběhy, při nichž naskakuje husí kůže; kdy se někdo zachránil nebo uzdravil díky pomoci mystické síly, hlasu či osoby. Tyto události dodávají lidem víru, že nad nimi Bůh a jejich strážní andělé bdí a vedou je správným směrem. A tak se stává, že když je třeba, zasáhnou andělé zázračným způsobem do našich životů.

Bůh a andělé však nekonají zázraky jen tehdy, když chtějí lidi zachránit ve chvíli, kdy jim jde o život. Nebeské bytosti nám poskytují také praktické rady týkající se řešení osobních problémů, léčení citových ran a rozhodování obtížných dilemat. Jedním z nejčastějších a nejspíš i nejdůležitějších případů komunikace nebes s lidskými bytostmi je předávání takzvaných nebeských receptů – andělských léků na rány a výzvy každodenního života.

Už ve starobylých náboženských textech Bůh a andělé poskytují lidem praktické rady pro problémy běžného života. Například Tóra (neboli prvních pět knih Starého zákona) obsahuje popis prověřených způsobů řešení konfliktů mezi rodinnými příslušníky a dalšími osobami, zdraví prospívající doporučení pro správnou přípravu pokrmů, rady pro udržení harmonie v manželství a doporučení pro správný chov dobytka a pěstování plodin. Není však pravda, že by nám nebesa přestala tyto rady nabízet v okamžiku, kdy byla Bible dopsána. Bůh a andělé

nám i po dvou tisících letech dál předkládají nebeské rady pro zvládnání a řešení obtížných situací.

Boží „teta Sally“

Pokud andělům dovolíte, aby vám poskytovali rady, pokud se naučíte otevřít čtyřem kanálům Boží komunikace (jak jsou popsány v druhé polovině této kapitoly) a budete se řídit radami, které k vám přijdou prostřednictvím vašeho šestého smyslu, pak proplujete životem na obláčku andělské podpory. Andělské rady jsou dárky, které Bůh věnuje lidem. Když je přijmete a necháte se jimi vést, budete z nich mít několikery prospěch: dosáhnete úspěchu (ať už si úspěch představujete jakkoli), budete smířenější sami se sebou a naleznete větší uspokojení v partnerských a rodinných vztazích.

Přiznejme si to. Každého čas od času potkají náročné či bolestné chvíle, problémy sahající od drobných po ničivé a drtivé. Láska, finance, děti, zdraví, vztahy – komu z nás se někdy nestalo, že kvůli jedné nebo několika z těchto oblastí propadl zoufalství? Člověk dělá, co může, aby všechny nastálé obtíže co nejlépe zvládl a vyřešil. Občas se nám ale zdá, že jeden problém ihned stíhá další a některé z nich, například ztráta zaměstnání nebo zásadní pohovové a názorové rozdíly mezi manželi, jako by neměly řešení.

Lidstvo se dál potýká s těmi samými problémy jako dřív, přestože se od chvíle, kdy se začaly vydávat návodné psychologické tituly, prodaly miliony těchto knih a uskutečnily miliony terapeutických sezení, televizních diskusí a odborných přednášek. Jakkoli byly tyto metody dobře myšlené, nedokázaly nám skutečně dopomoci k pevnějšímu zdraví a většímu pocitu štěstí proto, že je stvořil člověk, takže trpí lidskými omezeními a nedostatky.

Jediný přístup k psychologické léčbě, který podle mých zkušeností přináší hluboké a trvalé terapeutické účinky, je ten s duchovními aspekty. Andělé nám mohou poskytnout nebeské rady pro dosažení úspěchu nebo vyléčení, ať už jde o jakýkoli problém